

TEZĂUR LITURGIC

10 OCTOMBRIE

SLUJBA
SF. MUCENICI
EVLAMPIE
ȘI
EVLAMPPIA
DE LA
NICOMIDIA

ATENA, 2010

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ & ΕΥΛΑΜΠΙΑ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἡλίου λαμπρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Εὐλάμπιε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀκλύν, καὶ τῶν δαιμόνων νύκτα διώκουσα· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σιδήρῳ ξέομενος, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενος, καὶ εἰρκτῆ συγκλειόμενος, ξύλῳ ἀναρτώμενος, καὶ θηρίοις βρῶμα, διδόμενος μάκαρ, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, διεφυλάχθης τῇ θείᾳ χάριτι, καὶ νίκης διαδήματι, κατεκοσμήθης Εὐλάμπιε, διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου, καρμοσύνως γεραίρομεν.

Τὴν Εὐάν τὸν τρώσαντα, καὶ Παραδείσου ἐξώσαντα, πολυμήχανον ἔτρωσας, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ Εὐλαμπία, καὶ ὑπομείνασα στερρῶς, σώματος τρῶσιν καὶ πᾶσαν βάσανον· διὸ

μεθέξει κρείττονι, θείας θεώσεως ἔτυχες, ὑπὲρ πάντων
πρεσβεύουσα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ἔτερα. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς καλῶς στρατευσάμενοι, Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων,
ἑαυτοὺς πανεύφημοι παρεδώκατε, ἐθελουσίως εἰς
μάστιγας, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενοι χοροὺς,
συμμαρτύρων μακάριοι, μεθ' ὧν εὔρατε, τὸ μακάριον
τέλος καὶ στεφάνους, ἀνεδήσασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ
ἡμῶν ἱκετεύοντες.

Τῶν Μαρτύρων τὸ καύχημα, Ἐκκλησίας τὸ
στήριγμα, τῶν πιστῶν κραταίωμα καὶ διάσωμα, τοὺς
Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν, φιλέορτοι σήμερον·
ῥωμαλαίως γὰρ αὐτοί, τὸν βελίαιρ κατήσχυναν, καὶ
ἐκήρυξαν, τὸν Χριστὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, ὃς
ἀθλήσεως τῷ στέφει, λαμπρῶς αὐτοὺς κατεστέψατο.

Δεῦτε πάντες φιλέορτοι, εὐφημήσωμεν ἄσμασιν,
Ἀθλοφόρων σήμερον τοὺς ὁμομαίνας, τοὺς ἀριστεῖς ἐν
τοῖς σκάμμασι, Μαρτύρων ἀκρότητας, ἀπειλὰς τῶν
ἀσεβῶν, ἐκνικήσαντας χάριτι, Παντοκράτορος, καὶ ἐν
ὑμνοῖς τιμήσωμεν προφρόνως, Εὐλαμπίαν τὴν τιμίαν,
καὶ τὸν γενναῖον Εὐλάμπιον.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ

Τῇ φιλαδελφία ἢ ὁμωνυμία συγκραθεῖσα, καὶ ἡ
ἀγνεία τῇ ἀπαθείᾳ συμμιχθεῖσα, ἀβλαβῶς διεφύλαξε
τῆς γνώμης τὸ εὔτονον· ὅπου γὰρ Θεὸς ὁ ποθούμενος,
κόσμος ὅλος καταπεφρόνηται. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ
ῥφίς νενέκρωται, καὶ ὁ εἰς ὕψος ἀδικίαν λαλήσας,

ὑποχθόνιος αὐταδέλφοις Μάρτυσι καταπέπτωκεν,
Εὐλαμπίῳ τῷ σοφῷ καὶ Εὐλαμπία. Τούτοις
εὐστοχωτάτοις ἄσμασι βοήσωμεν, οἱ καλῶς ἐν Χριστῷ
τὸν δρόμον τελέσαντες, αἰτήσασθε τῷ κόσμῳ τὴν
εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελωδικῶς
περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖᾳ σοι ποιήσαντι.
Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα
πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ
ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ
ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ
πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ἄμοις
ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ
θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σῶση
Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενου τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου
ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε
σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ
αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου
θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν
δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος

αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἶ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ, ιδ'. 1-8, 24-27)

Σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται. ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χεῖλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς. οὐ μὴ εἰσι

βόες, φάτναι καθαραί· οὐδὲ πολλὰ γεννήματα, φανερά βουδὸς ἰσχύς. μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἔκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος. ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐκ εὐρήσεις, αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερῆς. πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἀφροني, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χεῖλη σοφά. σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ. στέφανος σοφῶν πλοῦτος αὐτῶν, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακῆ. ρύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστὸς, ἔκκαίει δὲ ψεύδη δόλιος. ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπίς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα. πρόσταγμα Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'. 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν

τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοὺς μαργαρίτας τοὺς θεῖους καὶ ξυνωρίδα Χριστοῦ, Εὐλάμπιον γενναῖον, καὶ πιστὴν Εὐλαμπίαν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν τὰς ᾠδὰς, πρὸς αὐτοὺς ἐκβοήσαντες· χαίρετε Μάρτυρες θεῖοι παρὰ Θεοῦ, τοὺς στεφάνους κομισάμενοι.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεῦετε, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, βασιλεύοντι πάντων, παρίστασθε βοῶντες ἀγγελικῶς, τὸ τρισάγιον ᾄσμα αὐτῷ· Μεγαλομάρτυρες θεῖοι ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ Θεῷ ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὰς τῶν τυράννων ἐπάρσεις καὶ τῶν δαιμόνων βουλάς, ἀνδρείως καὶ σωφρόνως, ἐδιώξατε πόρρω, Εὐλάμπιε παμμάκαρ σὺν τῇ σεμνῇ, Εὐλαμπία ὁμαίμονι, καὶ ὡς λιμένι εὐδίῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, προσωρμίσθητε πανεύφημοι.

Δόξα. Ἦχος δ'

Τῷ τῆς Τριάδος φωτί, ἡ αὐτάδελφος ξυνωρίς λαμπруνθεῖσα, τῶν τυράννων τὴν ὀμότητα κατέβαλεν· ὅθεν καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, χορεύοντες ἔψαλλον· Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; Καὶ πρὸς ἔνθεον δόξαν

ἀποβλέποντες, οὐρανόυ δόξης κατηξιώθησαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλοῦμενοι, σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοῶντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιου.

Ἀπολυτίκιου. Ἦχος α'. Τὸν τάφου σου Σωτήρ.

Τῆς φύσεως θεσμῶ, συνημμένοι ἐνθέως, ὁμόψυχοι στερρῶς, ὡς ὁμαίμονες θεῖοι, ἀυτάδελφοι Μάρτυρες, ἐν ἀθλήσει ὠράθητε, ὧς Εὐλάμπιε, σὺν τῇ σεμνῇ Εὐλαμπία· ὅθεν στέφανον, νικητικὸν δεδεγμένοι, ἡμᾶς διασώζετε.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐλάμπιον πάνσοφε καὶ Εὐλαμπίαν ἀγνήν, τὸ ζεῦγος τὸ ἐνθεον τῶν ἀδελφῶν ἐν σαρκί, ἀξίως ὑμνήσωμεν, ἠθλησαν γὰρ ἐνδόξως, ἐν πολλοῖς μαρτυρίοις, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, εὐθαρσῶς καθελόντες, πρεσβεύουσι δὲ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι'
οὔ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφου Σου Σωτήρ.

Τῆς φύσεως δεσμῶ, συνημμένοι ἐνθέως, ὁμόψυχοι
στερρῶς, ὡς ὁμαίμονες θεῖοι, αὐτάδελφοι Μάρτυρες,
ἐν ἀθλήσει ὠράθητε, ᾧ Εὐλάμπιε, σὺν τῇ σεμνῇ
Εὐλαμπία· ὅθεν στέφανον, νικητικὸν δεδεγμένοι,
ἡμᾶς διασώζετε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ὡς φρέαρ μυστικόν, καὶ πηγὴν σωτηρίας, ὑμνοῦμέν
Σε αἰεὶ, Παναγία Παρθένε, τὴν κόσμῳ πηγάζουσαν,
ὔδωρ ὄντως ζωήρρυτον, τὸ ἀλλόμενον, εἰς τὴν ζωὴν τὴν
ἀγήρω, μόνον Κύριον, καὶ Βασιλέα τῶν πάντων,
Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.*

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων σκέδασον τὰς ἐνέδρας καὶ τὰ θράση, Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῆς ποιίμνης σου.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὓς ἡ Ἀκροστιχίς: *Τὴν λαμπρὰν ὑμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.*

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Ταῖς φανοτάταις ἀκτίσι τῆς τριλαμποῦς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐλλαμπόμενοι αὐγῆς, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην γεραίρουσιν.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτει μαρμαρυγὰς, ἡ σεπτὴ καὶ εὖσημος, τῶν Μαρτύρων Ἑορτὴ, καὶ τῆς γῆς τὰ πέρατα αἰεὶ, καταυγάζει μυστικῶς, σθένει τοῦ Πνευματος.

Νέφ ἐν σώματι Μάρτυς τὸν παλαιόν, τῆς κακίας ἄρχοντα, κατεπάλαισας στερρῶς, ὑπομείνας βάσανα καὶ πῦρ, καὶ δεινῶν ἐπιφορὰς, μάκαρ Εὐλάμπιε.

Θεοτοκίου

Λελυτρωμένοι Παρθένε προγονικῆς, καταδίκης
ἄκραντε, τῆ γεννήσει σου σαφῶς, ἐν φωναῖς ἁσμάτων
σε αἰί, μακαρίζομεν πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

Ἀγῶνας ἤνυσας στερρῶς, ὑπομείνας βασάνους, καὶ
πικρὰς τιμωρίας, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, νευρούμενος
προφανῶς, ταῖς ἐλπίσιν, ἔνδοξε Εὐλάμπιε.

Μαρτύρων εὐκλειαν φαιδράν, περικείμενον Μάρτυς,
καθορῶσά σε ὄλην, ταῖς βασάνοις ἐαυτήν, ἐκδέδωκεν
ἢ σεμνή, Εὐλαμπία, ἀδελφὰ φρονοῦσά σοι.

Ποθήσας Μάρτυς τὸν Χριστόν, τὰ ὀρώμενα πάντα,
εἰς οὐδέν ἐλογίσω, τῶν τυραννούντων ὀρμάς, Εὐλάμπιε
ἄθλητά, ὀλεθρίους, πίσει τροπωσάμενος.

Θεοτοκίου

Ῥυσθῆναι πάσης πονηρᾶς, ἐναντίων ἐφόδου, καὶ
παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τοὺς σὲ
τιμῶντας αἰί, Θεοτόκε, πάναγνε ἰκέτευε.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη τὰ χαλεπά, Ἄθληται
παριδόντες καρτερικῶς, ὡς ἥλιος χάριτι, τοῦ Σωτῆρος
ἐλάμπατε, ἀδελφικῆ σποργῆ δέ, ἐνθέως συνδούμενοι,
ἐφ' ὁμοίοις πόνοις, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε· ὄθεν μετὰ
τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἐξ ὕψους ἐδέξασθε,
θεραπεύειν νοσήματα, Ἄθλοφόροι αὐτάδελφοι,
πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν

δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἅγιαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθειῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι Ἰδοῦ, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίσει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου Δέσποινα.

Ἦδὴ δ'· Χριστός μου δύναμις.

Ἀγρίων χάσματα, θηρῶν ἐφίμωσας, ἐπικλήσει θείαις Ἀγγελικῇ, δόξῃ καλλυνόμενος, καὶ μαρτυρίου ἱεραῖς, φωταυγίαις λαμπρυνόμενος.

Ναὸν σε ἔμπυχον, ναὸν πανάγιον, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις Μάρτυς σοφέ, εὐρατο Εὐλάμπιε, ᾧ κραταιούμενος Ναός, τῶν εἰδώλων κατηδάφισας.

Ἐπὶ ἤρξας ἄσειστος, ἀκαταπτόητος, ἀπερίτρεπτος πάσαις ἐπιβολαῖς, χαλεπῶν κολάσεων, κραταιουμένη ἐν Χριστῷ, Εὐλαμπία παναοίδιμε.

Μαρτύρων αἵμασι, καλλωπιζόμενοι, καὶ ὁμόνοιαν πίσει ἀδελφικῇ, σφύζοντες Μακάριοι, τῶν διωκτῶν τὰς ζοφεράς, ἐπινοίας διεκρούσασθε.

Θεοτοκίου

Νοήσας πόρρωθεν, ἐμφαντικώτατα, Ἀββακοῦμ σε ἐκάλει ὄρος Ἄγνη, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ὡς ὄρθρος ἔλαμψας εὐπρεπής, ὡς ἡμερινὸς ὄντως ἀστήρ, ὡς φαεινότατος ἥλιος, ἄθλων καὶ σημείων μαρμαρυγαῖς τοὺς πιστοὺς, ἐνθέως καταυγάζων, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Μεγίστοις πόνοις ἐγκαρτερῶν, καὶ τὰς ἀνενδότους τῶν δεινῶν, ἐπιφορὰς λογιζόμενος, Μάρτυς ὡς ἠδίστας τρυφὰς Εὐλάμπιε, τὰς θείας ἀντιδόσεις, καίρων κεκλήρωσαι.

Αἱμάτων ρεῖθρα Μάρτυς σεμνή, χέουσα ἐκτίσω τῆς τρυφῆς, σὺ τὸν χειμάρρουν πανεύφημε, καὶ τὴν δι' αἰῶνος δόξαν ἀμάραντον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ, τερπνὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίου

Ῥομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἄκραντε πανάμωμε Ἄγνη, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· σὺ γὰρ τὸν ἀπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν Σταυρῷ καθελόντα, τούτου τὸ φρύαγμα.

Ῥδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τεινόμενοι Μάρτυρες, καὶ στρεβλούμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηροῖς ριπτόμενοι, καὶ μεληδὸν κοπτόμενοι καὶ πυρί, ἐνύλῳ φλεγόμενοι, τὴν ἀμόμητον πίστιν οὐκ ἠρνήσασθε.

Ἐψούμενα κύματα, τῶν κολάσεων σφοδρῶς, δικαστικαῖς προστάξεσι, τὸ σταθηρὸν τῆς γνώμης τῶν Ἀθλητῶν βυθίσαι οὐκ ἴσχυσε· τῇ γὰρ θεία παλάμη ἐκρατύνοντο.

Ῥοαῖς ἀπειπνίζατε, Φαραὼ τὸν δυσμενῆ, τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος, τὴν δὲ Χριστοῦ ἠρδεύσατε εὐσεβῶς, ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἐκκλησίαν, τῇ πίστει ἀναθάλλουσαν.

Θεοτοκίου

Ὡς ὄμβρος κεκένωται, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεός, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ τὸν χειμάρρουν ἅπαντας τῆς τρυφῆς, ἐπότισε Δέσποινα, καὶ τὴν κτίσιν φθαρεῖσαν ἐκαινούργησε.

Κουτάκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν· οὗτοι γὰρ τῶν τυραννούντων μηχανουργίας, ἤσχυναν τῇ δυναστείᾳ τοῦ σταυρωθέντος. ἀνεδείχθησαν διόπερ, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος

Τὴν δυάδα πιστοὶ τῶν Ἀθλοφόρων σήμερον, ἐν ᾠδαῖς ἱεραῖς καὶ ὕμνοις εὐφημήσωμεν, ὅτι τῶν εἰδώλων καθεῖλον τὴν πλάνην, πολυθείας τὸ πῦρ κατασβέσαντες, καὶ δαίμονας ἤσχυναν, τῶν δὲ τυράννων τὸν θυμὸν οὐκ ἔπτηξαν ξίφη τε καὶ πῦρ μὴ

δειλιάσαντες, οὔτε θηρίων ὀρμᾶς ἀγρίων, ἀγωνισάμενοι καλῶς, Εὐλάμπιος ὁ εὐκλεής, σὺν τῇ σεπτῇ Εὐλαμπία, ἀδελφοὶ σύναθλοι δειχθέντες, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας.

*Καὶ προφθάσασα τὴν τομὴν Εὐλαμπία,
Εὐλαμπίῳ τμηθέντι κοινωνεῖ στέφους.
Τμήθησαν δεκάτῃ Εὐλάμπιος ἡδὲ ἀδελφῆ.*

Ἦδὴ ζ'. Δροσοβόλου μὲν τὴν κάμινου.

Νεανίας τρεῖς ἐν χάριτι μιμούμενοι, τὸ πῦρ κατεπατήσατε, δροσιζόμενοι τῷ ἀϋλῷ Πνεύματος πυρί, καὶ ψάλλοντες Μάρτυρες Χριστοῦ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐσομένης τῆς σαρκὸς ἢ πρὸς τὸν Κτίσαντα, ἀγάπη ἐκρατύνετο· οἱ γὰρ Ἅγιοι ὀλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, θεούμενοι ἔμελλον πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἵπερείδων σου καρδίας τὰ κινήματα, ταῖς θείαις ἀναβάσεσιν, ἐν ἀσαλεύτῳ, Ἀθλοφόρε πέτρα τῆς ζωῆς, ἀκλόνητος ἴστασο βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου

Νεανίας τρεῖς ἢ κάμιнос οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν

ἔκρησεν ἐν σοί, καὶ πάντα ἐφώτισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Ῥραιότατος ὄφθης ψυχῇ καὶ σώματι, τῶν βασάνων νιφάσι κατακωννύμενος, Μάρτυς ἀθλητά, οὐδαμῶς δὲ ἠττώμενος, μέλπεις τῷ Δεσπότη, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορεύοντες ἅμα λόγον τὸν ἔνθεον, ἐξεφαύλισαν πόθῳ δόγμα τὸ ἄθεον, οἱ ἀδελφικῇ, ἀγχιστεία συνδούμενοι, Μάρτυρες τοῦ πάντων Θεοῦ καὶ Βασιλέως.

Ῥερεῖα καὶ θεῖα ὀλοκαυτώματα, ἐθελόθυτοι ἄρνες ἄμωμα σφάγια, κάρπωμα δεκτόν, τῷ Θεῷ προσηνέχθητε, ἐν ἐπουρανίῳ, τραπέζῃ Ἀθλοφόροι.

Διαυγῆ σε ἀστέρα φωτοειδέστατον, ἰαμάτων ἀκτῖσι καταλαμπρύνοντα, πάντων τὰς ψυχὰς, ἀθλοφόρε Εὐλάμπιε, πίστει ἐγνωκότες, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Ἀπειρόγαμε Κορη καῖρε πανάμωμε, ὁ λιμὴν τῶν ἐν ζάλη καῖρε Θεόνυμφε, τῶν ἀμαρτωλῶν, καῖρε τὸ ἰλαστήριον, καῖρε ἡ τεκοῦσα, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ῥδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἴδεῖν τὴν δόξαν τοῦ Παντοκράτορος, ἐπιποθῶν καὶ κάλλος δὲ αὐτοῦ τὸ ἀμήχανον, ἀδοξίαν τοῦ βίου παρέδραμες, ἄτιμον ὑπομείνας, θάνατον ἐνδοξε, δόξαν προξενοῦντά σοι αἰεὶ, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Ὡς φῶς ὡς λύχνος ἀειλαμπέστατος, τοῖς ἐν νυκτὶ τοῦ βίου καθωράθης Εὐλάμπιε, ἀγνωσίας τὸ σκότος ἐδίωξας, ἔλυσας παθημάτων τὴν ἀμαυρότητα, φέγγει ἰαμάτων, Ἀθλητὰ Θεομακάριστε.

Στολαῖς βαφείσαις ὑμῶν ἐξ αἵματος, μαρτυρικοῦ ὠραίους ἑαυτοὺς περιστεύσαντες, στεφηφόροι Κυρίῳ παρίστασθε, μέλποντες σὺν Ἀγγέλοις, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριάς, ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἡμῶν τῶν πίσει τὴν ἀεισέβαστον, καὶ ἱερὰν καὶ πλήρη φωτισμοῦ καὶ λαμπρότητος, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τελούντων ὑμῶν, Μνήμην καὶ προσκυνούντων, πίσει τὰ λείψανα, μέμνησθε παντοίων πειρασμῶν, πάντα λυτρούμενοι.

Θεοτοκίου

Φωτὸς δοχεῖον τοῦ ἀναλάμπαντος, θεοπρεπῶς ἐκ σοῦ τῆς καθαρᾶς Παναμώμητε, τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φώτισον, σκότος τῆς ἀγνωσίας ἀποδιώκουσα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀκλύν, ἐξαφανίζουσα.

*Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.
Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

Ἄξιως ἐποφείλομεν, ὑμνεῖν τοὺς οὐρανόφρονας, Εὐλάμπιον Εὐλαμπίαν, τοὺς ἱεροὺς ἀθλοφόρους, ὡς αὐταδέλφους Μάρτυρας, καὶ τὴν αὐτῶν ὑπέρλαμπρον, μνήμην τελεῖν ἐν ἄσμασιν· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξιλεοῦνται τὸ θεῖον.

Θεοτοκίου

Ῥανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πανάμωμε, τὴν ἔκτακεῖσαν ψυχὴν μου, τῆς ἁμαρτίας τῆ καύσει, καὶ σκοτισθέντα πάθει, τὸν νοῦν μου φωταγώγησον, τοῦτον σαφῶς ἰθύνουσα, πρὸς ἄϋλον θεωρίαν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεοτόκε.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς αἰεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, καίροντες ὑπέστητε, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε· ὅθεν κραυγάζομεν· Εὐλαμπία καὶ Εὐλάμπιε, τοὺς ἱκετὰς ὑμῶν βλάβης ρύσασθαι. (Δίς)

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτύρων δυὰς πανευκλεῆς, ξυνωρὶς περιδοξε, ἡ φρουκτωροῦσα τὰ πέρατα, ἀνδρείας πράξειςιν, ἐν Νικομηδεῖα πόλει ἀριστεύσασα, καὶ πᾶσαν Ἐκκλησίαν φαιδρύνασα, τοῖς σοῖς παλαιίσμασι, σοὺς ἱκέτας ἀπολύτρωσαι, ἐκ μανίας τοῦ πλάνου ἀλάστορος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσματικὴν χορείαν κροτήσωμεν σήμερον, ᾧ φιλομάρτυρες, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν πανευσεβῶν

Ἀθλητῶν, Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας· οὗτοι γάρ, τῆς Τριάδος γεγόνασιν ὑπέρμαχοι, καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως τὸν ἀόρατον ἐχθρόν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν αἵματι ἀπέπνιξαν, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐνδόξως ἔκομίσαντο· διὸ πρὸς αὐτοὺς ἀναβοήσωμεν· ζεῦγος ἅγιον Κυρίῳ, τῶν ἀνταδέλφων δυὰς ἢ πεφωτισμένη, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν παισιμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

